



DES DEL MOLÍ

'Merrily'

Maria de la Pau
Janer



Vaig anar a veure 'Merrily We Roll Along', d'El Musical Més Petit, al Teatre Villarroel. Em va agradar moltíssim. Dirigit per Daniel Anglès, aquest espectacle uneix amb encert la qualitat de la música i la

força de la història. Una història capaç de commoure'ns, perquè ens parla de la vida real i de la complexitat humana. Què ens succeeix, quan ens atrevim a mirar enrere, a observar allò que hem viscut? Què sentim, si els anys passen i no sabem per quins camins estranys hem arribat a parar on som?

D'una manera o d'una altra, tots hem girat la mirada cap al que vam viure. Hem observat, en alguna ocasió, els qui vam ser fa

molt temps, i no hem sabut reconèixer-nos-hi. La sensació pot causar tristesa o incredulitat, pot ser font de dubtes i de controvèrsies intimes. A *Merrily*, l'última escena és la primera. Després avança cap al passat per reconstruir les peces de la història, com si se'ns donàs l'oportunitat de tornar a configurar un trencaclosques. Així, del final anam al principi. De la mateixa manera que de la desesperança es pot retornar a la memò-

ria de l'alegria de viure.

Els personatges es mouen amb gràcia damunt l'escenari, i l'omplen de música, de gestos i de paraules contundents. Tot és intens i, a la vegada, mesurat. Entusiasme i professionalitat alhora. Un recorregut que ens permet observar fragments de vida, com si les agulles d'un rellotge poguessin voltar a l'inrevés. Tot s'observa i es comprèn. O tot es qüestiona.

Interpretacions impecables en un muntatge que no

perd ni un moment la seva intensitat. Així com tot canvia en la vida –el paisatge, les ambicions, els amics–, també ens transformam nosaltres. Ho constaten les músiques i les lletres de Stephen Sondheim, que ha aconseguit una popularitat immensa amb els seus musicals, sense caure en certes llicències absurdes de la comercialitat. Cal felicitar Daniel Anglès i els qui integren El Musical Més Petit. Cal anar al Villarroel.